

navnlig Bestyrelsen forstaaar anderledes at sætte sig i Forbindelse med og anderledes at tage Hensyn til Befolkningen, uden at svække de Interesser, som iøvrigt skulle varetages ved Driften, end dens Kollega, det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, forstaaar det. Jeg har den Anse mod nærværende Lovforslag, at det ikke definitivt fastsætter Regjeringens Overtagelse af Driften. Jeg veed overhovedet ikke, hvad det skal til at fastsætte en vis Frist for Lovens Gyldighed, thi Forholdet kan jo ikke forandres uden ved en ny Lov. Dersom vi komme til 1ste April 1877 uden at vedtage en anden Lov, er Regjeringen jo nødt til at fortsætte Driften; den kan ikke kaste den oven paa nogen som helst Anden, men er nødt til at vedblive, saa at den altsaa kunde staa „indtil videre“ istedetfor „indtil 1ste April 1877“. Som sagt, der nu bestaaende faktiskke Ordning kan, selv om der ikke var nogen Lov derfor, kun forandres ved Lov enten gennem Finantsloven eller ved en anden Lov. Derimod kunde jeg nok ønske, at der var et nyt Stykke i nærværende Lovforslag, som gik ud paa i nogenlunde Almindelighed at fastsætte nærmere Bestemmelser vedkommende Driften af Banerne, i hvilken Henseende jeg skal henvisse til, hvad der staaar i § 4 af Loven af 4de Mars 1867. Jeg tror ikke, det er nødvendigt vedblivende at give Regjeringen en saa udvidet Myndighed med Hensyn til dette store og betydningfulde Anliggende som den, Regjeringen har havt siden 1867. Jeg tror ikke, vi behøve at oppebie det Tidspunkt, da Jernbanerne i Vestjylland og i den sydlige Del af Jylland ere fuldbendte, for ved Lov at vedtage saadanne nærmere Bestemmelser, som noget indskrænke denne Regjeringens Myndighed. Jeg skal for mit Vedkommende, naar det kunde bringe til et Forlig, være villig til at gaa ind paa, at man lod Ministeriet beholde den samme Myndighed indtil det samme Tidspunkt, da disse Jernbaner skulle være færdige, altsaa til 1ste Juli 1874, men at der da til den Tid var en Lov færdig, som fastsatte de nærmere almindelige Regler med Hensyn til Driften og de derhen hørende Forhold. Mit Vnske med Hensyn til nærværende Lovforslag er altsaa, at den sidste Tidsbestemmelse

udgaar, og at der bliver sat „indtil videre“, og at vi faae et nyt Stykke i Loven, hvorefter Ministeriet bliver forpligtet til inden en vis kort Tidsfrist at forelægge et Lovforslag indeholdende nærmere Bestemmelser om Statens Beførgelse af Driften.

Judenrigsministeren: Det er netop af Hensyn til den Betragtning, som den ærede sidste Taler udviklede, at Tidspunktet er begrændset, idet jeg naturligvis meget vel erkjender, at, naar først Driften er kommen i sin Regelmæssighed og Fasthed, saa er det ogsaa i sin Orden, at Lovgivningsmagten udøver en mere direkte Indflydelse paa den, end den hidtil har kunnet gjøre. Jeg tror imidlertid, at det vil være for tidligt at gjøre det til det Tidspunkt, som det ærede Medlem nævnte; thi førend Banenettet er færdigt, førend den fornødne Tilslutning til de Kommunikationsmidler, som det er Hensigten at slutte sig til, er sket, og førend den har vundet nogenlunde Fasthed, tror jeg ikke, at det saa let vil være muligt at sætte en saadan Begrændsning igjennem Lovgivningen, som overhovedet har Noget at betyde, idet man ellers, om man end formelt kan forsøge derpaa, dog maa give Forholdet en saadan Vide, at Administrationen kan bevæge sig indenfor samme med nogenlunde Frihed, og det forekommer mig derfor, at det vilde være fornuftigt at vente med disse Bestemmelser, indtil man har Banen færdig, og indtil man har havt 1 Aar til — om jeg saa maa sige — at indarbejde sig i det System, som maatte siges at være det endelige.

Winther: Jeg havde nok tænkt mig, at det, som den høitærede Minister her sagde, var Grunden til, at han ikke var kommen med disse Bestemmelser, men jeg vilde desuden tilføie, at jeg ikke ønsker en Lov med en saadan Bestemmelse. Jeg ønsker, at alle de Bestemmelser, som det bliver nødvendigt at knytte til dette økonomiske Anliggende, blive truffene gennem Finantsloven paa en eller anden Maade. Jeg synes ikke, at det er hensigtsmæssigt, at man hvert Aar vanffæliggjør Forhandlingen af Finantsloven med Hensynet til